

[Vagn Bro.]

stillet kan jeg ikke være med Hensyn til Udtalelsen angaaende Strandfogdernes Forhold. Det er fortræffeligt, at de paa Vestkysten og ned til Frederikshavn er garanteret, om jeg saa maa sige, 250 Kr. om Aaret; men der findes mange andre Strandfogder, og som Krigstiden udvikler sig, har ogsaa de mange Besværligheder. Jeg vil derfor tillade mig at henstille, da disse Mennesker i allerhøjeste Grad er benyttede, ikke mindst ved Patrouiller om Natten, om man maaske ogsaa kunde bedre deres Forhold.

Endelig medførte min Henvendelse angaaende en vis, efter min Mening særdeles rimelig Begrænsning af den offentlige Dans, et meget sagligt Svar fra den højtærede Justitsminister, men den højtærede Minister havde ikke modtaget nogen Klage. Ja, han har for saa vidt modtaget en Klage herfra; men jeg maa sige, at mine ærede Kolleger ikke alene er overbebyrdede Folk, men ogsaa særdeles venlige Mennesker, og jeg kan forsikre, at de Hundreder af Klager, vi faar Dag ud og Dag ind, lader vi sandelig ikke gaa videre. Jeg har imidlertid nu kun ønsket at understrege, at Ministeren betone, at der ogsaa kræves Polititilladelse paa disse Punkter, og jeg vil derfor udtrykke det Haab, at Ministeren da vil opfatte dette som en Klage — en Klage, jeg tror at talrige Foreningsformænd rundt omkring i Landet vil underskrive — og tage Spørgsmaalet op til velvillig Behandling.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Hans Pinstrup har Ordet for en kort Bemærkning.

Hans Pinstrup: Jeg vil støtte det ærede Medlem Hr. Vagn Bros Udtalelser om Vederlaget til Strandfogderne. Strandfogdernes Pligter er meget stærkt øgede og skærpede med Hensyn til Patrouillering, Opsyn og Indberetning, saa at det er en meget betydelig Byrde, der er paalagt dem, sammen med et stort Ansvar. Derfor er den nuværende Ordning ikke rimelig. Man kan ikke nøjes med at sikre Strandfogderne langs Jyllands Vestkyst og fra Skagen til Frederikshavn et vist Vederlag, men intet yde til alle de øvrige Strandfogder, hvoraf mange har en lige saa udsat Strand at føre Tilsyn med som Vestkysten. Mange Pligter og et betydeligt Ansvar er i Dag lagt paa Strandfogderne, og jeg anmoder indtrængende den højtærede Justitsminister om paa Baggrund heraf at tage Spørgsmaalet om

Vederlaget til Strandfogderne op til ny Undersøgelse og Løsning.

Indenrigsministeren (Knuud Kristensen): Det ærede Medlem Hr. Valdemar Sørensen fremsatte nogle enkelte Bemærkninger i Forbindelse med den Tale, jeg holdt forleden angaaende Husleje forholdene. Jeg skal kun paa et enkelt Punkt paa ny gøre Bemærkninger i den Anledning. Det ærede Medlem mente, at man ikke kunde vente paa Resultatet af det Udvalgs Arbejde, der er nedsat. Jeg vil dog heroverfor sige, at det er i denne Sag lettere at se Vanskelighederne og paapege dem end at afgøre, hvorledes de skal afhjælpes, og jeg er meget utryg ved selv eller sammen med Rigsdagsudvalget at skulle løse disse Spørgsmaal, naar ikke de interesserede Parter sammen med sagkyndige kan komme til et Resultat, som vi kan anse for brugeligt. Derfor mener jeg fremdeles, at vi i hvert Fald endnu i nogen Tid maa vente og se, om ikke de kan komme til et Resultat, for ellers maa jeg sige, at jeg er meget i Tvivl om, om man i et Folketingsudvalg, hvor jo ikke de samme sagkyndige i den Udstrækning kan komme til Stede og arbejde med paa Forslaget, er i Stand til at naa et tilfredsstillende Resultat.

Til det ærede Medlem Hr. Jens Thomsen skal jeg blot sige, at det er en Misforstaaelse, hvis det ærede Medlem mente, at jeg skulde have sagt, at man ikke kunde bevare et Folkestyre, hvis Menneskene ikke var saa gode, som de burde være. Jeg sagde netop, at de var ikke saa gode, som de burde være, og derfor kunde vi ikke vente, at der ikke kunde komme visse uheldige Ting frem, men til Trods for dette mente jeg, at man selv kunde bidrage til, at Folkestyret kunde opretholdes ved at begrænse de uheldige Sider og vende sine Tanker indad mod sig selv. Og der henviste jeg til, at den Tale, som det ærede Medlem holdt, ikke syntes at tyde meget paa, at det ærede Medlem havde en særlig udviklet Selvkritik.

Det ærede Medlem udtalte, at jeg ikke havde imødegaaet et eneste Punkt i hans Tale. Nej, det indlod jeg mig ikke paa, for der var ikke noget konkret i den; det var almindelige Paastande. Ud af næsten hver anden Sætning lyste stærke og fordømmende Ord mod anderledes tænkende. Det er netop en af de afgørende Ting, som lægger Hindringer i Vejen for Folkestyret; det er ikke nemt at opretholde et Folkestyre, hvis man kun kan se Fejlene ved de andre